

London, [IKnit](#) days 2009

10-9-09

Al jaren proberen we aan het eind van de zomer een paar dagen naar “een stad” te gaan. Een favoriete plaats daarbij blijft London, in het grootste museum van Europa, Engeland.

Bovendien vinden daar de IKnit days plaats. Een mogelijkheid voor ons beiden om ons op onze hobby te storten. Nu zit dat verschil tussen, want voor Nelleke is het IKnitKnot, en voor mij IKnitNot, maar in het Engels spreek je beiden uit als Ainitnot, dus dat is opgelost. Nu heeft iedere taal zijn eigen taalgebruik, dus het optreden van verwarring kan zomaar gebeuren. Tijdens deze reis ga ik in ieder geval proberen om een beknopte taallijst van het breien samen te stellen. Nelleke gaat dus voor het [breien](#). Een mannelijke bezigheid waar de emancipatie zo ver is doorgevoerd dat nu openlijk aan mannelijke geaardheid wordt getwijfeld als een man zich met breinaalden vertoont.

Toch is bovenstaande geen onzin. In vorige eeuwen was breien iets dat heel veel gedaan werd door met name vissers om de tijd aan boord te doden. Pas later is deze kunst overgenomen door vrouwen.

Kernwoord in de vorige zin is “kunst”. Zij die met Yarnbarf Uggz produceren (zie woordenlijst) bedrijven geen kunst, maar hetzelfde kan je zeggen voor de toys in de Graffiti wereld, zigeunermeisje met de traan en Dries Roelvink. Er is wel degelijk een basis voor echte kunst in het breien. Je moet dan even verder dan 1 recht, 1 averecht, maar een echte breister heeft een

arsenaal aan steken en een grote variatie in gebruikt materiaal en naalden. Als je je daarnaast stort op boeken en lezingen over wiskundig verantwoord ontwerpen, dan zijn de eerste stappen op de weg naar kunstproductie gezet. Nu is Nelleke goed in textiele werkvormen in het algemeen en productie en verwerking van wol in het bijzonder. Daarnaast valt ze als [Mensalid](#) per definitie in de categorie “niet geheel en al onnozel”, dus de basis voor de breikunst is daar. Ze kan dus publiekelijk zegen ainit. Op een breibeurs annex -congres kan je dan je hard ophalen. Goed, ainitnot, maar ik hou van kunst en ik fotografeer graag. Voor mij zijn de Iknit days dus ook een buitenkans.

Enige nadeel is dat om 6.30 uur de wekker gaat op een vrije dag, maar de treinreis naar London is de vorige keer goed bevallen, dus we hebben er vertrouwen in.

Al in Brussel komen we Miriam tegen. Als meervoudig oud wereldkampioen snel breien gaat ze naar de aidonit (dit in tegenstelling tot aidont ☺) om demonstratierondjes te geven. In de trein loopt ze al warm. Erben Wernemars zou het er koud van krijgen!

Door een ontspannend treintukkie ontgaat me andermaal de chunnel, maar daar kan ik goed mee leven. De mededeling dat we onze final destination at St.Pancras station hebben bereikt is voor mij voldoende. Zonder enige vertraging gaan we naar Montana. De naam duidt het al aan, het is een goed Oost-Europees hotel op steenworp afstand van het station. Het heeft twee voordelen: het is hardstikke schoon en kost geen drol. Helaas heeft het ook geen lift, en we slapen onder de dakbalken, maar je kan niet alles hebben.

Wie zo vroeg in de stad is moet een doel hebben. We gaan voor Charing Cross Road. Daar houdt men boeken gevangen en Nelleke wil er een paar bevrijden.

Voor we er zijn zien we al borden met “The British Museum”. Dat stond ook op het lijstje van dingen die we nog wilde zien, en het is gratis.

Wat verwacht je binnen “The British Museum”? Je zou denken de mooiste schilderijen van nationale schilders. Prachtige beeldhouwwerken die het resultaat zijn van uiterste inspannen om een figuur te slaan. Niets is minder waar.

We maken even een zijstap. Het is onduidelijk wat er over zal blijven van het acht jarig presidentschap van “Dubbujoë”¹. Het is niet onwaarschijnlijk dat het concept “[schurkenstaat](#)” een van de weinige dingen is. Nu ben je niet altijd een schurkenstaat. Op enig moment gedraag je je zo schandalig, dat men je bestempelt tot schurkenstaat. Waren de staten in 1652 al verenigd geweest, en had een republiek toen de term schurkenstaat bedacht, dan had Engeland het predicaat zonder meer gehad. Het eerste bewijs wordt natuurlijk al geleverde door de [Nederlands-Engelse oorlogen](#), maar wie verder in het koloniaal verleden duikt vindt meer fraaie staaltjes van schurkenstaat gedrag.

Nu moeten we objectief blijven. Er zijn meer landen met een smet op het verleden. Ook wij waren van tijd tot tijd een boefachtige staat. Maar daar groei je overheen en je leert sorry zeggen tegen het volkeren waar je je misdragen hebt, en je geeft van tijd tot tijd een [hoofd](#) terug. Zo niet de Engelsen ([alhoewel](#)...).

The [British Museum](#) zou eigenlijk the National Roofschatten Museum moeten heten. Onder

1 Enkele topstukken in het museum

de topstukken vind je mooier Egyptische werk dan we ooit in Egypte hebben gezien, en The Elgin Marbles. Het Marmer is door de [7^e Graaf Elgin](#) gevonden op een heuvel in Griekenland, dat op dat moment overheerst werd door Turkije. Graaf Elgin vond een Turk die bereid was een brief te tekenen dat Graaf Elgin het marmer mee [mocht](#) nemen. Dat de Grieken daar bovenmodaal

pissig over waren vond de Turk weinig relevant en mogelijk zelfs wel een beetje geinig. Als die excentrieke Brit stukjes marmer van een berg wilde slepen moest hij dat vooral doen.

Wie iets verder kijkt realiseert zich dat de heuvel in kwestie niets minder was dan de [Akropolis](#) van Athene, en dat Elgin bezig was om grote stukken van het Parthenon te onteigenen. De Grieken zijn nog steeds boos. Redenerend vanuit hun schurkenbloed weigeren de Engelsen de gestolen waar terug te geven. Ze hebben daarvoor drie

¹ Dubbujoë: George W. (Dubbujoë) Bush. Amerikaans president 2000-2008

argumenten: 1. We hebben het al heel lang geleden gestolen, 2. We zijn er nog steeds erg lief voor en 3. Iedereen mag het gratis bekijken.

De Grieken zijn nog steeds “not amused” en weigerden de Engelsen bijvoorbeeld uit te nodigen om een vorkje mee te pikken bij de opening van het Akropolis [museum](#) in Athene dit voorjaar. [Elginism](#) is nog steeds in sommige talen het woord om roven van kunstschaten mee aan te duiden.

Dit alles sluit niet uit dat het een mooi bezoek is, en dat we genieten van al dit “grand theft” materiaal.

Aansluitend bevrijden we inderdaad een aantal boeken op Charing [Cross](#) Road, waarna we via [Trafalgar](#) Square naar Convent Garden gaan om het Mexicaanse restaurant van de vorige trip te bezoeken. Inmiddels is [Navajo](#) Joe “the place to be”, en kunnen we er nog maar net bij. De loud music and spicy food bevallen andermaal, waarna de dag er op zit...

Ware het niet dat de Ikknit winkel de avond voor de beurs 's avonds geopend is “for knitting and drinks” . Dus in rap tempo passeren we de Thames en komen aan in de Lower Marsh. Het is een wat verlopen straat vlakbij Waterloo station. De eerste keer zien we alleen wat cafés en veel lelijke rolluiken die duiden op de mogelijke aanwezigheid van winkels.

We lopen de straat opnieuw af en jawel, achter een bestelbusje is toch een [winkel](#) open. We zijn bij de Ikknit [shop](#), waar inderdaad een bord “for knitting and drinks” ons verwelkomt.

We zijn nog niet binnen of iemand vraagt of ik perfectly happy ben. Wijzend naar het bord geef ik aan dat ik niet brei, maar dat ik best wat te drinken wil. Er wordt naar de koelkast verwezen. Als blijkt dat ik niet alleen niet brei, maar ook geen alcohol drink is het “on the house”. Een verdere omschrijving van de winkel zal ik hier laten, ik zou zeggen: zie foto. Als snel wordt ik aangesproken door niemand minder dan Pat Ashforth van [Woolly Thoughts](#). Niet dat ik dat herken, maar ze geeft aan dat ze morgen een workshop geeft over mathematisch ontwerpen van breipatronen. Zij en haar man zijn wiskundigen en losgelaten op het breien levert dat dus wiskundig ontwerpen op. Omdat we allebei een onderwijs achtergrond hebben komt de tijd wel om. Nelleke bevrijdt ondertussen een boek dat hier op een plank wordt vastgehouden. Daarna is het echt tijd om ons van the South Bank naar [Montana](#) te verplaatsen.

2 IKnitshop Lower Marsh, London

11-09-09

We staan vroeg op om ons richting [Royal Horticultural Halls](#) te bewegen. Deze oude kassen worden nu voor beurzen gebruikt. Het ontbijt in Montana is eenvoudig maar prima, met de uitzondering van de koffie, die alleen als medicinaal valt te omschrijven.

Met onze rollators² gaan we via de tube naar de beurs, waar we via de artiesteningang binnenkomen. Tenslotte zijn we officials. Nelleke is tafeldame van [The Dutch Knitters](#), en ik hoffotograaf. Voor dat laatste moet ik wel ook een badge³ dragen. Wat valt er te zeggen over de beurs: Nelleke doet weer aan het ontzetten van boeken, en ik maak me verdienstelijk met het ophangen van vlaggetjes, slepen met stoelen en vooral me zo onopvallend mogelijk gedragen. Dit laatste valt niet mee met een camera en geen breiwerk. Grofweg valt de [beurs](#) in de volgende onderdelen te verdelen:

² Koffertjes op wielen

³ Later toon ik de badge aan Harriet, communicatiemedewerkster van EST. Haar commentaar: "Nice try for an image change: replace the old woman by a prostitute"

- Handelaren in garen en band (maar vooral veel wol, knopen, boeken en patronen). Hier schaffen we fluorescerend groengeel plastic aan voor het extreme knitting.
- Demonstraties zoals snelbreien, [grootbreien](#), metaalbreien en breien in de onmiddellijke nabijheid van stroopwafels
- Breien voor een goed doel
- [Sociaal](#) breien met als voorbeeld weer de Dutch Knitters, "The Outcasts" en De gedicht breiers.
- De evenementen en lezingen, zoals het Haastelijk breien, wiskundig breien en lezingen van topontwerpers als Alice Starmore.

Verder zijn de grenzen niet helemaal duidelijk. Wie het ene moment een lezing geeft koopt even later een boekenstal leeg etc.

Ik praat een tijdje met de man van Miriam Tegels, onze international op het gebied van [snelbreien](#). Haar kracht ligt in het economisch omgaan met het breiwerk. Dit levert niet alleen een waanzinnig hoge productie op, maar het is ook nog mooi breiwerk. Frans blijkt jurist bij de gemeente [Swalmen](#), maar in zijn vrije tijd ook natuurvoorlichter bij [Staatsbosbeheer](#). Zet twee biologen bij elkaar, en je hebt

geen breiwerk nodig. Een tweede hobby van Frans is grimeren. Eigenlijk wil hij graag in Londen een boek kopen. Dat treft, want ik weet waar de boeken leven in de stad. En zo kan het gebeuren dat we beiden voor een time-out gaan. Volgens mijn nieuwe rooster moet ik vandaag 1 uur werken. Waar dit beter te doen dan bij EST. Prompt moet ik ook me lunchen in [St.Stevensclub](#), de herenclub waar Simon lid van is. Niet bepaald een omgeving waar je ooit nog eens had verwacht had binnen te komen. Het is vrijdag, dus fish & chips tijd. Zelfs dat laten ze er chick uit zien, desondanks smaakt het voortreffelijk. Voor ik terugkeer naar de beurs doe ik eerst een rondje door St. Jamespark en vervolgens de City. Uitstappen bij Monument en vervolgens een wandeling naar "[The Gurkin](#)" het augurkvormige gebouw in het hart van het financiële centrum van London. Het is een warme nazomer, en ondanks de verkleurende bladeren voortreffelijk wandelweer. Dan wordt het toch weer tijd mijn taak als

3 Erg snelle wollige gedachten....

digitaal verslaggever op te pakken.
Dankzij mijn badge loop ik andermaal probleemloos de beurs op.

Nelleke heeft ondertussen een workshop bij [Alice Starmore](#) gevolgd. Nog een rondje fotograferen en dan wordt het tijd om klaar te zitten voor de modeshow. Even wat details: de kleding hing tot 5 minuten voor de show in meerderheid in de stands, en de modellen zijn 10 minuten voor de show als vrijwilliger aangewezen.

4 Big Knitting

5 Dutch Knitters

Na 97 seizoenen “next top model” is dit eindelijk iets waar ik verstand van heb. Het wordt dus een drama. De would-be modellen tonen breiwerk en groot enthousiasme, maar ff goed in de houding voor de digitale rapporteur, ho maar.

Uiteindelijk leg ik wel wat vast, maar het meest is toch bewogen, waaronder een van mijn

favorieten. Ze toont de creatie "kat" Deze bestaat, dikke losse col, een muts met oortjes en gebreide handschoenen. Toen ik haar eerder op de dag vroeg of het niet vreselijk heet was dat spul keek ze me aan met een blik die deed vermoeden dat de hersenen al volledig gaar waren. Nu probeert je op de maat van het tikken van de breinaalden over de catwalk te lopen. Daar synchroon breien nog niet tot zijn

volle potentie is ontwikkeld, blijft het bij een soort hoppen, waarbij ze tot overmaat van ramp ook nog een want kwijt raakt.

Deze en enkele andere komische noten nemen niet weg dat er prachtig werk wordt getoond. Vooral de Brioche van [Nancy Marchant](#) oogst veel bijval van The Dutch Knitters, en niet alleen omdat ze one-of-us is. Na dit alles volgt het bal, het koor en allerlei andere activiteiten die wij inruilen voor eten.

Even buiten de hal lopen we tegen een chinees op. Voor £8,95 kunnen we net zo veel eten als we willen. En het is nog een goede chinees ook! We onthouden deze tent voor een volgende keer.

12- 9-9

We staan zo laat op, dat we nog net kunnen ontbijten. Hierna gaan we naar [Hampton Court](#). Een deel van het kasteel en tuinen is afgezet, want vandaag trouwt Freddie met zijn actrice. Er blijft genoeg kasteel over om ons uren bezig te houden. De grijze flapjassen van de entourage van [Freddie](#), die in groepjes door de gang zwerven geven het een beetje een Harry Potter-achtige sfeer. Dit wordt nog eens versterkt door een aantal acteurs in traditionele kledij die het zesde huwelijke van [Hendrik VIII](#) (met Catharine [Parr](#)) re-enacten. Ik slaag er in om zelfs nog met [H8](#) op de foto te komen. Er is aangegeven dat Freddie om 4 uur rust aan zijn

hoofd wil, dus even voor viere lopen we het doolhof in, het stukje tuin dat wel open is. De al dan niet geheime politie en allerlei ander gewapend orde personeel wordt dan al zo talrijk en opdringerig dat het tijd wordt de belegerde veste te verlaten. Wij wensen de heer Windsor en mevrouw Winkleman een gelukkig [huwelijk](#).

Omdat de ontruiming van het kasteel massaal is lijkt de trein wel heel vol te worden. We besluiten daarom de bus te pakken naar Richmond en wat rond te kijken in de voorsteden van Londen. De bus volgt min of meer de Thames en rijdt langs oude Engelse huizen die alleen leuk zijn als je er als toerist langs rijdt, cricketspelers en veel drukke winkelstraten. In Richmond pakken we de tube naar the [Millenium Dome](#), die tegenwoordig the O₂ blijkt te heten. Onder het motto "een keer leuk" nemen we wat foto's. De volgende stop is [Canary Wharf](#), het La [Defense](#) van de stad. Door de verschillende havens waar het gebied om heen gebouwd is, is het een heel aardig gebied. De architectuur is heel modern, maar persoonlijk heb ik toch een voorkeur voor Parijs. In een ondergronds winkelcentrum ontdekken we een enorme foodcourt waar we een hamburgermaaltijd af maken met een voortreffelijke koffie van Starbucks.

13-9-9

Het is alweer de laatste dag. Onze trein gaat om 16.04 en met een wandel afstand van een paar minuten van het hotel

hebben we nog bijna een hele dag. Nelleke wil graag wat wandelen in wat chique wijken van de stad. Dus we gaan met de [tube](#) de stad in. Het is een beetje puzzelen, want er zijn werken (zoals onze zuiderburen het uitdrukken). Achtereenvolgens lopen we door [Mayfair](#), [Lincoln's Inn](#) en [Fleetstreet](#). Deze buurten worden niet meer gedomineerd door paard en wagen, die in de

Hier moet even een vergelijk met Stockholm worden gemaakt. De Zweden snappen koffie. Talloze keten verkopen waanzinnig goede koffie. Ik vermoed zelfs dat uitbaters die slechte koffie schenken met terugwerkend kracht failliet worden verklaart.

Zo niet Londen. De koffie is hier op zijn best "average", maar meestal alleen geschikt om met behulp van een infuus medicinaal te worden ingenomen. Gelukkig zijn de ketens Costa en Starbucks sterk vertegenwoordigd, zodat een middelbaar verslaafde zijn of haar shot toch nog met smaak naar binnen kan werken.

achtertuin werden geparkeerd. De huidige Austin Martins, Bentleys, Ferrari's en Rolls Royces doen er financieel niet voor onder. Een deel van de oorspronkelijke bevolking heeft huizen niet in familiebezit kunnen houden, dus zitten er nu, met name in Mayfair, talrijke ambassades. Je sjokt je suf in de stad, dus op enig moment toch maar weer in een dubbeldekker die ons "ergens" heen brengt. Als turbo toerist eindigen we vooraan bovenin een dubbeldekker die ons naar Victoria station brengt. Van daar is maar een kleine wandeling (met een korte stop voor een "[Mind the Gap](#)" shirt) naar [Parliament Square](#). Hier zijn ze het hooggerechtsgebouw aan het opknappen. De hoeveelheid beelden op de muren lijkt nooit meer op te houden.

Dit in tegenstelling tot deze minivakantie. We pikken onze bagage op en gaan naar huis. Morgen begint het gewone leven weer...

Alhoewel, gewoon... [Esther](#) gaat morgen voor maanden naar Leeds, en voor mij staat om 6.30 de taxi klaar voor mijn vertrek naar Moskou...

Misschien tot volgend jaar, hoewel ik dan wel demonstraties verwacht van extreme⁴- en synchroon knitting. Sommigen zullen daarvoor nog wel moeten oefenen:

⁴ Wij gaan in ieder geval het onderwaterbreien in beeld brengen.

Vertalende woordenlijst omgang met Breister (M/V)

Kreet	Zij	Hij
Yarnie	Breister	Zus van Barney
Wool room	Stash and needle department	Was daar ook een kamer?
Sable	Stash acquisition beyond life expectancy	Useful cutting device to enter wool room
Stash	Wol voorraad zonder sokkenwol en zelf gesponnen materiaal	Supply to addicted Sable Homeknitters
Stitch & Bitch	Verenigingsbijeenkomst van breisters	Smoes om de kroeg in te duiken.
Cashmere	Gesponnen Geiten wol uit de deelstaat Kasjmir in India	Wol
Qiviut	Gesponnen ondervacht van de muskusos, veelal versterkt met zijdedraad	Wol
Angora	Gesponnen konijnenharen van het Angora ras	Wol
Siberische Huskies	Gesponnen hondenharen van pool rassen	Wol
Dyed homespun	Zelf geverfde en zelf gesponnen wol.	Wol
Merino	Tamelijke exclusieve schapen wol.	De Pizza Italiaan
Zijde	Materiaal van de zijderups	Dunne wol
Yarn barf	Slecht gesponnen wol in aanvechtbare kleurencombinaties	Te lang bij Stitch & Bitch geweest
KIP	Knitting in public	Pluimvee
Uggz	Mislukte breiwerken	Modieuze laarzen
Thrower	Engelse stijl waarbij draad over de naald wordt gegooid	Slecht vertaalde Amerikaanse baseball term, eigenlijk heet het pitcher.
Picker	Draad wordt door iinkerhand aangevoerd en met naald opgepikt. (Continental style)	Boef
Knit-along	Spannend proces waarbij om de week een stukje patroon wordt vrijgegeven.	Zingen!
Project	Breiwerk	Project
Kabels	Een kabelpatroon kan gebreid worden door een aantal steken (bijvoorbeeld 4) van de linkernaald af te halen op een hulpnaald. Vervolgens worden de 4 volgende steken gebreid. Daarna worden de 4 steken van de hulpnaald gebreid, die dus over de andere heen geleid worden. Vervolgens worden er enkele naalden (bijvoorbeeld drie) gewoon doorgebreid (aan de ene kant recht, aan de andere kant averecht). In de daaropvolgende naald worden weer 4 steken afgehaald op dezelfde manier. Hierdoor lijkt het alsof er een	Wokkels

	kabel op de trui verschijnt. Dit kan er leuk uitzien, maar heeft ook als voordeel dat er een dikker en dus sterker en warmer weefsel ontstaat.	
Brioche	Nieuw boek! Nieuw boek!	<p>Een brioche is een zacht, zoet brood, dat oorspronkelijk uit Frankrijk komt.</p> <p>Het is zo licht en luchtig, dat het bijna een cake is. Brioche kan ook voor allerlei gebak gebruikt worden. De volmaakte brioche is een subtiel evenwicht tussen een vochtig mondgevoel en een volle boterachtige smaak.</p> <p>Het recept verschilt met dat van gewoon brood in het extra gebruik van suiker, eieren en roomboter.</p> <p>Het brood kan met beleg worden gegeten, maar ook verder worden verwerkt, zoals in dikke plakken roosteren, wentelteefjes of een broodshotel van maken.</p>